

§ 4 er en Følge af de andre to. Endelig komme vi til Endringsforslaget under Nr. 4; som er det sidste. Det gaar ud paa, at i § 5, 2det Stykke Linie 4, ændres „3000“ til „2000“; efter „Valdersgade“ i Linie 5 sættes Punktum og Resten af Paragrafen udgaar. Dette betyder, at de 3000 Kr., der staa opførte i § 5, 2det Stykke, som Erstatning til Entefru Keller for anskaffet Inventar i Valdersgade og Meiningsgade, nu maa nedrættes med 1000 Kr., eftersom Staten kommer til at overtage Bestyrelsen af Anstalten i Meiningsgade. Naar Resten af Paragrafen udgaar, da udgaar ogsaa der med den aarlige Godtgørelse, som man har troet at burde tilstaa Entefru Keller, nemlig 4,700 Kr. for Afvaan af Indtægterne af disse to Anstalter. Som det fremgaar af Betænkningen, har Udvalget ogsaa havt dette Spørgsmaal under Overveelse, og man mener, at Rejeringskommissionen neppe har taget tilstrækkelig i Betragtning den Kapital, der vil blive frigjort for Fru Keller, idet Staten overtager hendes Anstalt i Valdersgade, dels ved Købet af de to tilbageværende Paviljoner dels ved Tilbagebetaling af det Afdrag, hun hidtil har været paa det store Laan af 80,000 Kr., som Staten i sin Tid tilstod Professor Keller til Opførelse af Anstaltens Bygninger. Denne frigjorte Kapital vil jo aabenbart kunne give ikke saa ringe Indtægt, som da Igen maatte fradrages i det Indtægtsstab, som Rejeringskommissionen har forudsat, at Fru Keller maatte komme til at lide. Smidertid har Udvalget i sin Helhed ikke fundet det rigtigst at anbefale Afgjørelsen af dette Spørgsmaal nu, thi som bekendt er der under Professor Kellers Bestyrelse oprettet en Del andre Abnormanstalter, som ogsaa ere Gjenstand for Overveelse i en Kommission, og det vil da være det rigtigste, naar disse Overveelser ere færdige, at tage under samlet Overveelse, hvilken Erstatning der bør tilkomme Fru Keller, fordi alle disse privat drevne Anstalter for Fremtiden gaa over til at blive Statsanstalter. Vi kunne vel nok være enige om, at Næst dagen intet Dieblit, hvorledes end disse Underjøgelse falde ud vil tilfidesætte en fortjent Mands efterladte Hustru, men vil betænke hende paa en efter Forholdene og hendes afdøde Mands Fortjeneste passende Maade. Udvalget har derfor troet, at Løsningen af dette Spørgsmaal, der egentlig ikke staar i nogen særlig Forbindelse med selve Overtagelsen af Døvsstummeanstalten, helst burde udskydes til en senere Afgjørelse. Ligeledes er der i § 5, sidste Stykke, opført Beløb af indtil 8,010 Kr. og 3,690 Kr. i Bederlag een Gang for alle samt visse Beløb til aarlige Understøt-

teller til de Personer, der hidtil have ledet Undervisningen i de kellerste Instituter, og som ikke kunne finde Ansættelse i Statens Anstalter. Ogaa dette Spørgsmaal har Udvalget i sin Helhed ment, bedst burde udgaa af Loven, og at det naturligt fandt sin Afslutning paa næste Mars Finantslov. I den Retning gaa altsaa de stillede Endringsforslag. Jeg tvivler nu ikke om, at det andet Mindretal vil gjøre andre Ansættelser gjældende, men idet jeg meget anbefaler at vedtage Endringsforslag under Nr. 1, skal jeg for denne Gang indskrænke mig til dette.

Dujsen. Jeg skal ikke komme ind paa de Ting i Forslaget, hvorom der har været Enighed i Udvalget, jeg kan nemlig kun give den ærede Ordfører min Tilslutning angaaende alle disse Ting, hvorom der har været fuld Enighed i Udvalget. Med Henhyn til de Besøg, som Udvalget har havt Leilighed til at aflægge paa de forskjellige Anstalter her i og ved Byen, da kan jeg ogsaa give min fulde Tilslutning til de Udtalelser, som ere fremkomne fra Ordføreren. Disse Besøg have været meget belærende for os, og have sikkert ogsaa i meget væsentlig Grad bidraget til, at Udvalget har været i Stand til at fatte sin Beslutning overfor Lovforslaget i saa kort et Tidsrum, som Iket er. Jeg skal derfor indskrænke mig til nogle faa Bemærkninger om det Endringsforslag, der er tilføjet til Forslagets § 1, hvorom der har været Uenighed i Udvalget, som nemlig angaar Spørgsmaalet om, hvorvidt den eventuelle Anstalt skal bygges i Beile eller om man helst skal gaa imod Rejeringskommissionen og beslutte sig til at bygge Anstalten i Nyborg. Underudvalget, som har været ude at se paa Forholdene, haade i Beile og i Nyborg, og som forøvrigt paa Forbifarten aflagde et Besøg paa Døvsstummeinstituttet i Fredericia, hvor der jo ogsaa skal bygges, og hvor Underudvalget derfor kunde have Grunde, er jo kommet til et modfat Skøn af Rejeringskommissionen. Vi have nu hørt, hvilke Grunde det er, der have bevæget det ærede Underudvalg og endnu et Medlem af Udvalget, til at slutte sig til Tanken om at henlægge det nye Døvsstummeinstitut til Nyborg, istedet for til Beile. Det, der først og fremmest blev gjort gjældende fra den ærede Ordførers Side, var jo det, at de Både, som Eleverne paa Institutet, hvis det blev opført i Beile, kunde faae, vilde være daarligere, end Eleverne vilde være i stand til at faae dem, saafremt Anstalten blev bygget i Nyborg, og i selve Udvalgets Betænkning, har det Mindretal, der holder paa Nyborg, gjort opmærksom paa, at